

Grad er Forbedringer af det, der blev vedtaget her ved Afstemningen ved anden Behandling. Men jeg for mit Vedkommende maa altsaa tage bestemt Afstand fra disse Ændringsforslag, selv om de er Forbedringer af det, der blev vedtaget ved anden Behandling, og jeg maa indstændigt anmode dem, der ser paa Kommuneafstemningen med samme Øjne som jeg, om at stemme mod disse Ændringsforslag, men derimod stemme for Ændringsforslaget under Nr. 9 til § 28.

Jessen: Jeg skal kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger udover den Bemærkning, jeg gjorde før. Jeg vil overfor den ærede Ordfører (Ferd. Nielsen) paa ny forvare mig imod, at jeg ved at stille disse Ændringsforslag skulde have godkendt Kommuneafstemningsprincippet paa dette Omraade. Som jeg tidligere har sagt, er jeg ikke principiel Modstander af, at Spørgsmaalet overhovedet afgøres ved Kommuneafstemning, men jeg har hævdet, at det skal ikke ske paa denne Lov, det skal ske paa en anden Lov. Men for øvrigt synes jeg ikke, den ærede Ordfører kan fastholde, at fordi man er med til at stille Ændringsforslag, som tilsigter at gøre en Paragraf bedre, har man dermed anerkendt Paragraffen. Det er dog almindelig Skik her i Rigsdagen, at man stiller Ændringsforslag til en Paragraf, uden at man i Virkeligheden billiger Paragraffens Indhold, men for at undgaa at faa den værre, end man mener, den ellers vil blive.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bestyrertilladelser henviste saavel den ærede Ordfører som den højtærede Minister ti, at der var ingen Fare ved at vedtage Bestemmelsen, saaledes som den forefindes i Lovforslaget, for Bestyrertilladelserne kunde til enhver Tid tages tilbage. Jeg vil dog spørge den højtærede Minister og den ærede Ordfører, om de virkelig vil være med til at knæsette en saadan Vilkaarlighed som den, at en Bestyrertilladelse kan tages tilbage uden nogen som helst Grund. Har man først givet en Mand Bestyrertilladelse til at drive en Forretning paa Grund af Adkomsthaverens Alder eller Bortrejse, kan man ikke med Rette tage Bestyrertilladelsen tilbage, medmindre der foreligger noget, som virkelig giver Anledning til Misbrug. Det var det, jeg vilde have undgaaet ved at stille det Ændringsforslag, jeg stillede ved anden Behandling, om, at dette Stykke skulde gaa ud. Der maa dog foreligge noget, som motiverer, at Bestyrertilladelsen tages tilbage; gør der ikke det, kan man ikke tage den tilbage uden at gaa til den rene Vilkaarlighed. Men det,

der er det centrale i Sagen, er, at Bestyreren efter Lovforslagets Affattelse, saaledes som det nu er, kan drive Forretningen for egen Regning, altsaa saaledes, at Adkomsthaveren i Virkeligheden er ganske sat ud af Spillet. Det er det, jeg er imod, fordi vi derved faar en hel Masse Mennesker, der driver Beværtning under Navn af Bestyrer, men som i Virkeligheden selv er beværtningsdrivende.

Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 9 til § 28. Den højtærede Minister og ogsaa den ærede Ordfører mente, at Paragraffen var ganske klar, fordi der skulde foreligge en aabenbar Overtrædelse af Udskænkingsreglerne. Men det er et meget vanskeligt Begreb; hvornaar foreligger der en aabenbar Overtrædelse? Hvad det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) mener er en aabenbar Overtrædelse af Udskænkingsreglerne, om det er jeg sikker paa, at et andet Medlem vil sige: Nej, det er ikke nogen aabenbar Overtrædelse af Reglerne. Det er saa uhyre vanskeligt at afgøre, hvad der er en aabenbar Overtrædelse af Reglerne, og det er en kendt Sag, at Bestemmelsen har kunnet misbruges. Jeg har f. Eks. hørt nogle Afholdsmænd sige, at det, som var det afgørende, var, om Købmanden trak Proppen op af Flasken, naar en Arbejder kom og skulde have en Pilsner, som han vilde tage ud paa Gaden og drikke til sin Mad; saa skulde det være en aabenbar Overtrædelse af Reglerne. Hvis det er Tilfældet, ved jeg ikke, hvor man er henne, saa er der her et saadant Rum for Vilkaarlighed, at jeg ikke vil være med dertil.

Kvist: Tingets ærede Medlemmer har sikkert faaet Forstaaelsen af, at det er noget for hurtigt, vi er kommet over det med disse Ændringsforslag. De burde absolut have været stillede ved anden Behandling, nu kommer de først frem til tredje Behandling, og for at fremme Lovforslagets hurtige Gennemførelse i Folketinget blev Sagen kun behandlet og disse Ændringsforslag kun behandlet i et eneste Møde, uden at vi havde haft Samraad med Ministeren. Derfor forekommer det mig — og jeg tror, jeg i saa Henseende er i Overensstemmelse med den højtærede Ministers Udtalelser —, at disse Ændringsforslag er saa lidt gennemdrøftede og overvejede i Udvalget, at det vilde være rimeligt, om de alene af den Grund blev stemt ned, og de paagældende Spørgsmaal saa blev overladt til senere Forhandling mellem Tingene. Thi denne Sag kommer sikkert tilbage fra Landstinget, det er der ingen Tvivl om. Der er blevet talt om at vise Sagen tilbage til